

SANDOVAL & GÀMEZ

Mònica Boada en el moment de l'adéu (molts asseguren que no és de veritat), quan li imposen la Menina d'argent i el Cobi.

Quasi una vida amb Mònica

Cal saber dir adéu. A vegades massa tard, a vegades massa d'hora. I això darrer és el que li ha passat a **Mònica Boada**, la supermodel *top* que ha deixat de treballar les passarel·les de moda. Mònica ha dit que ja n'hi ha prou, que està una mica tipa de tot això d'anar amunt i avall i que ho deixa. Continuarà estudiant la carrera d'arquitectura, que la tenia un tant abandonada i alternarà la tasca amb una feina peculiar: la de relacions públiques del Comitè Olímpic, coses que ja feia des de fa uns quants mesos.

Mònica va fer la seva darrera desfilada amb motiu del Saló Gaudí de Moda per a dona, estiu de l'any proper. Va caminar amb vestits, molt despullats per

cert, d'Estrella G., una dona que treballa la pell i el cuir. La passarel·la era tota una xarxa, perquè els temes eren mariners i al fons un cel blau, tal com el destí de Mònica, que és dolça i maca. Tot, si es volia, tenia un significat: la sirena que es perd dins del mar, però que tornarà com la **Darryl Hanna** de *Splash*. I així va ser. Mònica va desfilat serena i molt tranquil·la. Potser perquè és una dona conscient del futur i de la vida, especialment la seva, ara que té uns estudis, una feina i un nòvio, o un amic, que ara la paraula en qüestió està un tant desprestigiada. El noi es diu **Joan Tubella**, i té una germana, que es diu **Natàlia**, que és molt més que amiga del dissenyador i amic **Juli**

Capella.

Bé, tornant a la Mònica. Després de la desfilada del Gaudí, **Javier Escobar** (és impensable una festa que ell no condueixi), va muntar una festa singular. Tot-hom ho sabia menys la Mònica. Se la van endur a sopar al Roig Robí, que és un lloc fantàstic, amb una companya de feina, la Tammy, que es *top* internacional. I amb elles anava la Patricia, la filla de la Tammy que té adoració per Mònica. I la petita li va demanar, tal com estava previst, que la portés a Otto Zutz, perquè feien una festa per a les models i aquella nit la deixarien entrar malgrat els seus dotze anys. La Mònica va acceptar i hi van anar tots plegats. En arribar era tot fosc

i es va estranyar: de cop i volta un llum gegant va descobrir Mònica i es va fer la llum. Hi eren tots aplaudint-la i ella gairebé no s'ho creia. També de sobte va descobrir la seva mare, **Trinidad Sánchez Pacheco**, que és la directora de la Casa de Cultura Espanyola a Roma i que havia arribat aquella mateixa tarda a Barcelona únicament per la festa. Hi era també el pare, **Enric Boada**, que viu a l'Empordà, i que estava tant o més content que la mare o la filla. I tothom, realment tothom del món de la moda. Si aquella nit hagués passat qualsevol cosa, el món de la moda s'hauria quedat desert, almenys a Barcelona.

I aleshores vam començar a descobrir molta

Toni Miró i els plors de Mònica.

Mònica Boada i Chelo Sastre.

Aquí, el que signa, amb Javier Escobar, la model i el seu promès, Joan Tubella.

gent. Primer vam veure **Joan Canals**, que és el president dels salons Gaudí per a dona. I una estona més tard, el batlle de Barcelona, **Pasqual Maragall**, que és molt estrany de veure a la nit de la ciutat, malgrat totes les coses que passen i totes les determinacions que es prenen: segur que ho fa pel que li expliquen i això no és gens bo. De veritat.

La festa va continuar sense problemes. Primer perquè la casa, l'Otto, reuneix les millors condicions, després perquè hi era el **Marc Raymí**, que també deixa l'Otto a la fi del mes. Hi eren els altres, **Pere Campos**, que és nou, **Guillermo**, la **Carme**, **Oscar**. I tot va anar. I tot va anar d'allò més bé.

Joan Canals li va posar a Mònica la Menina d'argent, una creació de **Chelo Sastre**, i que és ja la insígnia de la moda. I Pasqual Maragall li va posar el Cobi en or de 18 quirats, la màxima distinció per a una persona que treballarà al Comitè Olímpic amb una imatge tan important com la de Mònica.

Hi era tothom, insistim. Una volta pel mig de l'espai valia la pena per comprovar el carinyo que li te-

Mònica, amb Paco Mir de Tricicle. Baix, Pilar Garrigosa amb Trinidad Sanchez Pacheco i la filla d'aquesta, Mònica.

nen a Mònica. Vam veure els nois de Tricicle, **Joan Gràcia**, **Carles Sans** i **Paco Mir**, amb les seves noies, que estan com un tren, amb uns cossos estupendos. I **Alicia Moro**, que fa de model de tant en tant i és meravellosa. I el doctor **Josep Maria Fàbregas** amb **Jesús Errasti**, que

era l'ànima de Guria, el restaurant fabulós, abans que es cremés. I tot un grupat de models, entre les quals hi havia la **Judit Mascó**, la noia maca molt mal portada per una mànager incompetent que li fa guanyar enemics allà on va. S'ha cregut, la mànager, que té a casa la Caroli-

na de Mònaco, i ens fa anar amunt i avall cada vegada que volem una entrevista amb la noia que entre tots vam fer triomfar. Però és un error pensar que la **Judit**, que ha de vigilar el cul i les cames que les té molt grosses, és la primera espanyola que triomfa a l'estranger. No cal anar molt lluny, perquè des de la **Nati Abascal**, que va fer fins i tot la protagonista de *Bananas* amb **Woody Allen** quan era la maniquí vedette de moda a Nova York, hi ha hagut moltes que han sigut estrelles, com la **Lola Sordo**, la **Inés Sastre**, la mateixa Mònica Boada, que ha desfilat per Armani com estrella, i l'anomenada Tammy, que va ser triada per Chanel, o el que és el mateix, per **Karl Lagerfeld** per passar els millors vestits de les col·leccions de moltes temporades.

Pero, malgrat tot, la festa va ser la festa de la llàgrima, tothom va plorar d'emoció. I la Mònica, més que ningú. Va plorar tant que al dia següent encara, a les deu del matí, tenia els ulls plens d'aigua. I, la veritat, no va ser per a menys.

Josep Sandoval